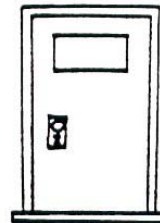

La puerta

september 2006

Sun	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

SSPŠ

**SOUKROMÁ STŘEDNÍ
PODNIKATELSKÁ ŠKOLA
ČESKÁ LÍPA v.o.s.**

Před sborovnou, za sborovnou ...

Vážení a milí ! Prázdniny jsou konečně za námi, přichází to, po čem každý z vás bezmezně toužil ty dva dlouhé, dalo by se říci – nekonečně dlouhé měsíce. Ano ! Konečně je tu ŠKOLA ! Než otevřete skripta, popíšete první řádky (jistě obalených) sešitů a dostanete své první jedničky z testů, podívejme se, co Vám všem přeje náš učitelský sbor, kterému jsem položil několik otázek -

**Co byste popřál/a našim studentům, zvláště těm z 1. ročníku, do nového školního roku ?
Co si přejete vy osobně ?**

Mgr. Martin Pecka – „Chtěl bych Vás všechny přivítat a doufám, že budeme v tomto roce zas s radostí Excelovat :).“

Zvláště bych chtěl přivítat na naší škole studenty prvního ročníku, věřím, že se vám tu bude líbit a doufám, že do našeho kolektivu brzy zapadnete. Jen bych Vás upozornil, že jsme tu jedna velká rodinka – má to určitě své klady i zápory, aby jste přišli na to, co to obnáší, to nechám již na Vás :).“

Mgr. Jitka Pecháčková – „ Studentům přeji kantory, s nimiž bude radost spolupracovat. Sama si přeji studenty, s nimiž bude radost spolupracovat. Studentům prvního ročníku přeji entuziasmus a hodně píle, protože nadání je už člověku dáno anebo také není.“

Mgr. Karel Minařík – „Spojil bych svá přání v jedno, na všechny otázky totiž nalezneme odpověď v literatuře. Přitom mnohdy stačí, abychom si pozorně přečetli přebaly knih a vše je přeci jasné, takže : Nerad bych, abyste stáli před tabulí jako Němý Bobeš a měli v hlavě Temno. Nemyslete si, že Všechno, co opravdu potřebujete znát, jste se naučili v mateřské školce. Strašně moc bych si přál, abychom si v červnu nemuseli říct, že to byla Mrtvá sezóna, naopak bych chtěl, aby škola byla Rušný dům. Sobě a svým kolegům přeji, aby učení nebyl boj Proti všem či snad dokonce Válka s mloky. Zkrátka, aby to všechno byla Velká kniha pohádek ...“

Ing. Štěpánka Dlouhá – „ Investice do vzdělání – záruka příštích výnosů.“
„ To je nesdělitelné.“

RNDr. Iva Kupská – „Studentům přeji, aby se ve škole cítili dobře, aby dodrželi svá předsevzetí (doufám, že je mají) a aby se alespoň trošku kamarádili s matematikou. Sobě přeji, abych ve zdraví přežila.“

Mgr. Arnošt Sameš – „ Studentům přeji, aby našli vášeň, vzrušení a uspokojení v učení a poznávání nových věcí a poznatků.“
„ A osobní přání – dosáhnout stavu kalokagathia
(o které usilují již čtvrt století).“

Vladimíra Šperlová - „Studentům přeji, aby studium na naší škole bylo pro ně plnohodnotnou částí života, na kterou budou rádi vzpomínat. Sama si přeji, aby byl náš pracovní kolektiv pořád tak skvělý.“

Letem světem s SSPoŠ

Přihlásili jste se na tuto školu? Tak v tom případě musíte počítat s tím, že vás čeká spoustu super akcí!!! Tímto článkem vás chceme navnadit a hlavně ukázat vám, že to myslíme vážně. Mrkněte sami, co MY, jako studenti SSPoŠ, jsme už zažili.....

DRÁŽDANY

Jak jinak nejlépe navodit atmosféru vánoc než na vánočních trzích v Drážďanech? Každý rok před Vánoci se naše škola na tyto vánoční trhy jede podívat. Máte rádi Vánoce? Tak si to nenechte ujít ani tento rok. Nikdo přece neodolá procházce mezi stánky s různými dobrůtkami, které později nalézáte u vánočního stromečku, vůni prodávajících smrků a borovic a předvánoční horečce nakupování dárků. Naši studenti si však rok co rok nenechají ujít vynikající svařák. ☺ Pro všechny to je vždycky nezapomenutelný zážitek. Pojeďte s námi....

LONDÝN

aneb SSPoŠ ve Velké Británii

Zpravidla každý rok naše škola uspořádá poznávací zájezd do zahraničí. Pěti denní pobyt ve Velké Británii proto zůstane pro řadu studentů nezapomenutelnou vzpomínkou. Řekněte, kdy jindy máte možnost si prohlédnout to co se vám tady na škole nabízí? Buckinghamský palác, Tower bridge, London Eye, Muzeum voskových figurín, Katedrála sv. Pavla a také červený dvoupatrový autobus... To všechno naši studenti viděli. Hádejte, které země našeho světa na vás čekají v budoucích čtyřech letech na naší škole.... ☺

SSPoŠ na RAFTU ☺

V tomto případě vás trochu taháme za nos. Toho, kdo rád jezdí na vodu musíme zklamat. Studenti SSPoŠ navštívili totiž jen kino a zkoukli film Raffáci. Ale i tak to byla super akce, na kterou budeme dlouho vzpomínat! Pokud chcete vědět víc, třeba např. jak dobře rozbalit v kině lízátko, mrkněte na stránky školy a v dokumentech si v časopisu La Puerta najděte tento článek. Zaručeně se pobavíte! ☺

PLASY

Tak tady SSPoŠ byla na turistickém kurzu. Můžeme říct, že jsme si celé čtyři dny užili, jak maximálně to šlo. ☺ Ze začátku nás sice trochu šokovaly prostory, ve kterých jsme se měli nejspíš ubytovat, ale každý si to postupně rozdejchával sám. Nesmíme se již ohlížet na to, že jsme údajně měli přebývat v chatkách, které majitel kempu prostě pronajal někomu jinému. ☺ Hlavně, že se nejelo domů. Plasy jsou poblíž Plzně, takže nikdo neváhal hned učitelům navrhnout, abychom jeden den obětovali návštěvě pivovaru. Mám takový dojem, že pro studenty to až zas tak velká oběť nebyla. Každý samozřejmě dostal ochutnávku, což se všem velice líbilo. ☺ Naše milá paní ředitelka byla opravdu vytrvalá a spolu s učitelským sborem nám neustále po celý turisták vymýšlela mnoho her. A tak každý student zavzpomínal na svá mladá léta, kdy jezdil jako prvňáček na tábory a plnil úkoly. Bylo to fajn.... ☺ Vás turisták určitě taky nemine, tak se těšte!

Trocha poezie ... nikoho nezabije ...

Jsem rád, že i do tohoto čísla La Puerty můžeme zařadit vlastní tvorbu našich studentů. Po použití mírně donucovacích prostředků se mi podařilo vymámit příspěvek od **Pavla Pecha** (4.P). Představovat Pavla snad ani není třeba, po přečtení následujících veršů všichni poznáte, že je to zkrátka velmi citlivý mladý muž ...

VÍR

Ó živote, živote ve tvém náručí
tiše spím, nekoukám a netuším.
Krása a láska obklopuje mne, mé vnitřní naplnění hoduje.
Oči, ten můj hříšný nástroj,
otevřel se.
Braň mne matko!
Ještě nic nevím, ale je zaplavuje
ukrutná touha po poznání.
Rudá krev se jimi valí, nespoutaná,
nesvázaná a ničím neukojená.
Mou zvědavost nelze nasytit
a už vůbec ji naplnit.
Probouzím se,
hlava se až z toho točí.
Matka se modlí a drží si mne v náručí,
já však deru se ven, chci poznat boží den.
Život čeká a je jen jeden.
Slunce jasné, mraky temné a vánek křehký.

Ó živote, živote náruč již malá.
Matka si hlavu podpírá.
Proč však ? Snad něco tuší ?
modlí se a modlí k bohu,
aby jí nebral dítě z domu.
Voda teče, smějme se,
stejně se můj život vleče.
Čas se zastavil a do mlhy mne zahalil.
Nebuď na mne zlý živote,
postůj a ohřej se maličko
jako padá voda pod víčko.

Ó živote, živote náruč tvá neskonale zebe.
Nemohu už vůbec nic,
chtěl jsem se jen pomazlit.
Otočil se zády a já zkoumám samé zrady.
Co jsi mi to připravil ?
Nežiji, o sen svůj život opírám,
ve tmě k tobě svou náruč otvírám,
ale v obrat nedoufám.

Z učitelského deníčku ...

Nemohu si pomoci, ale poslední srpnové dny pozoruji ve svém chování nápadné změny, ze kterých jsem poněkud nervózní. Neustále sleduji kalendář, jestli jsem si včera nezapomněl zaškrtnout včerejšek a nezpůsobil tak časový posun, který by mi mí mladí a krásní studenti jistě neodpustili – neprodloužil jsem si prázdniny? Každé ráno se budím nedočkavostí – panebože, ještě čtyři – tři – ještě dva dny!! Už aby to bylo! Penál jsem si vydrbal, klasifikační archy (pro jistotu dvakrát vytištěné) vložil do aktovky, nakoupil tři náhradní tuhy do červené propisky (bude to stačit ?), pantofle (koupené pro jistotu již začátkem prázdnin) mám připravené, tak snad je to všechno...

Řeknu vám upřímně, začátek školního roku je pro mě fascinující období (hned po akcích jako je Školní výlet nebo Vánoční besídka). Ta chvějivá nedočkavost, než opět vstoupím do vyučovacího procesu, ta neodolatelná touha zapsat do neposkrvněné třídní knihy, ten historický okamžik, kdy před sebou uvidím plnou učebnu a mou tvář pokryje lehký stud (v některých případech je to vskutku historický okamžik, řadu tváří uvidím možná zas až při předávání vysvědčení ...), zkratka – začátek školního roku, to je adrenalin!

Protože učitel je tvorem zapomnětlivým, musím si ještě před první vyučovací hodinou připomenout, kdo na mě ve třídách vlastně čeká ...

Kuneš opět pije Kofolu (*pozn.: zjistit složení Kofoly a upozornit studenta Kuneše na nutnost střídat nápoje*), Zajíc právě úspěšně pokořil svůj gameboy a dokončil 2. level akční hry (*soudím tak podle výrazu v jeho tváři*), Kořínková dojídá svačinu (*tiše jí závidí Matoušek, jenž sedí za ní*), Jeník Petáků má za sebou vyčerpávající fotbalové utkání, které celou přestávku rozebíral s fotbalovým expertem Zimákem. Role soudce se ujímá Lukáš Mikysa (jelikož fandí Spartě, spor rozhodne jistě správně). Kuba Švácha se noří do svého hrnku naplněného tureckou kávou (*jelikož se po zbytek hodiny bude usmívat, měl bych s ním vážně promluvit o negativním dopadu koňské dávky kofeinu*). Martina s Petrou ve druhé lavici mají vzorně připravené pomůcky, Láďa Stýblo naopak nemá pomůcky vůbec (*ani v tašce*). Veronika Kuchyňková zasněně hledí z okna, Kristýna češe Veroniku, Bára dojídá čokoládu (*a jistě přemýšlí o dalším čísle La Puerty – nebo ne?*), Hanka Kozáková dočítá poslední řádky kapitoly (*to je v pořádku, máme přeci literaturu*). Triumfální příchod Dua Š – Šušlík & Špaček v plné zbroji (*pozn.: připomenout neplatnost poučky, kterou odůvodňují většinu gramatických jevů – Pane učiteli, kouknu a vidím, zároveň zamítnout jimi zvolené téma ročníkové práce - Walt Disney...*). Radim Kolář tlačí své čelo do povrchu lavice (zatím prohrává ale nevzdává to!). Markéta fandí Radimovi. Maruška Dohnalová přichází pozdě (v obchodě prý byla neuvěřitelná fronta...), Nikola se soustavně připravuje na hodinu, Veronika Š. jí soustavně ruší, Šárka tiše sedí (na čemž nezmění nic ani vyučování), Pavla dokončuje těžkej rockovej hit a hodlá se mnou jistě rokovat o zásadních otázkách (pravda je pochopitelně na její straně), Kristýna K. melancholicky hledí do dále, Honza B. naopak hledí do mých poznámek na stole...

Tak to bychom měli letošní 3.P. Druhá hodina vede mé kroky do 4.P - - -

Celá třída sedí velmi potichu – Sudoku zde získalo trvalou nadvládu. Honza Šorm netrpělivě čeká na můj pozdrav (*Krásný dobrý den!*), Lucka Šimůnková má na jazyku připravenou otázku (*Pane učiteli, zahrajeme si něco...?*), Dana se chystá vehementně podporovat Lucku. V záloze číhá Bára. Klára by nejraději zrušila pozdrav učitele vzpřímeným postojem, Pavel Pech právě zjistil, že je ve škole, Marek Peřina poté, co nedobrovolně opustil hlouček studentek, pokračuje ve svém nekonečném úsilí zachytit život kolem sebe výtvarným počinem, Dominika se usmívá. Usmívá se i Kuba M. Obě Martiny řeší s velkým zaujetím (*jistě závažné*) problémy, Michal právě přispěchal se svačinami pro dámskou část třídy...

Přestávka je nekonečná, už abych vstoupil do 2.P - - -

Lída Janová opět porušuje zasedací pořádek, Jakub Hrdina (*hrdina atletických oválů*) rychlostí sprintera hledá zápis z poslední hodiny. Bára s Radkou si stěžuje na zimu ve třídě (*ke konci 2. pololetí budeme řešit opačný problém*), Michal Pořízek skládá svůj notebook (*evidentně se nemohl dočkat vyučování*), Renata B. se naopak skládá do lavice před hrozbou zkoušení, Gábina neustále ruší své sousedy (*nebo je to naopak???*), Lukáš Nešpor rezignovaně očekává pravopisné cvičení (*nemohu ho přesvědčit, že čeština je krásným jazykem, měl bych na tom zapracovat...*), Tomáš M. se chystá diskutovat s panem učitelem, Jitka K. zjišťuje u Hanky N., zda-li jsem zadal domácí úkol, Lucie K. zjišťuje, zda si pamatují, že jsem zadal domácí úkol (*celá třída netrpělivě čeká na výsledek*), Marek Volf se krčí v poslední lavici, kryje ho Petr H. (*což se mu s jeho výškou daří celkem dobře*), Bára D. sedí od začátku školního roku s nohama do uličky (*pozn.: 1. upozornit Báru na negativní vliv tohoto způsobu sezení na páteř, 2. nezakopnout o její nohy*), Kristýna S. náhle zmkla (*přestože o přestávce se její hlas rozléhal po celé budově*), Lída P. má vzorně připravené pomůcky (*což se v porovnání se zbytkem třídy opravdu vyjímá*), Veronika P. čeká, kdy jí vrátím její CD (*příště nesmím zapomenout*), Lukáš P. se na mě usmívá z poslední lavice (*že by úskočný manévr před zkoušením???*), Petra Z. mě tiše pozoruje, Michal Z. hlasitě pozoruje pohyb lidí na sídlišti, Jana Šířová jistě čeká, kdy konečně založíme ve škole divadlo ...

Sláva, teď už jenom 1.P. Přicházím do třídy a v ní další, jistě pozoruhodná, generace studentů SSPoŠ.

Vítejte mezi námi !

Konečník

Jak jste si určitě všimli, letošní první vydání La Puerty je převážně věnováno příchodu nových spolužáků na naši školu. Téměř v každém článku se jim (Vám) pokoušíme dokázat, že příchod do nové školy (nejspíš) nebude tak zlý, jak se na první pohled může zdát. A tak bych Vám všem chtěl podat něco málo informací o šikaně, aby jste mohli samy posoudit, zda Vám někdo ubližuje, či ne.

Co je to „šikana“:

Výraz šikana je patrně francouzského původu (chicane) a znamená zlomyslné obtěžování, týrání, sužování a pronásledování.

V šikanování lze obecně rozlišit tři základní typy agresorů:

První je primitivní, brutální, na první pohled je to grázl, který druhé zastrašuje, pokud on bude původcem šikany a s ní související agrese, nikdo v jeho okolí nebude překvapen, protože se to vlastně od něj dá čekat.

Druhý je velmi slušný a vůbec nic nenasvědčuje tomu, že by s ním mohlo být něco v nepořádku, je pravda, že někdy se projevuje velmi impulzivně a náladově a jeho okolí je překvapeno z jeho nepřiměřených a nečekaných reakcí, nikdo je však nebere vážně a všichni vzniklou situaci odlehčují slovy, že je třeba chudák přepracovaný a lidově mu jen "ujely nervy".

Třetí je představován jedinci, kteří jsou mezi ostatními velmi oblíbeni, umějí si získat ty druhé, mají navíc dobré studijní výsledky a sociální chování, můžeme o nich říci, že představují vůbec nejzávažnější agresory, protože nikoho z jejich okolí by nikdy nenapadlo, že strůjci šikany budou právě oni.

Několik druhů šikany na vojně a ve škole:

Na vojně mazáci šikanují nováčky například tím, že je v noci vzbudí a ti musí nastoupit v pyžamech a čistit kanady. Vyhazují jim ze skříněk oblečení a požadují na slova „bufet“ a „Sahara“ zajišťování jídla a pití. Když se pak některý z nováčků příkazu mazáka vzepřel, nebo úkol nesplnil tak, jak by měl, musel dělat kliky nebo dřepy, pít vlastní zvratky a moč, jíst sušenky vyválené v blátě, bít jeden druhého, skákat do keřů s ostny, pít alkoholický mošt a pak běhat, dokud nepadnou.

Na školách jsou mladí nuceni kupovat cigarety, odevzdávat peníze za ochranu (v mafiánštině „výpalné“) pod výhruškou zbití, musí odevzdávat svačiny, a kdýš mazákům náhodou nechutná, jsou opět zbiti. Když se pak některý z nováčků příkazu mazáka vzepřel, nebo úkol nesplnil tak, jak by měl, musel dělat kliky nebo dřepy, pít vlastní zvratky a moč, jíst sušenky vyválené v blátě, bít jeden druhého, skákat do keřů s ostny, pít alkoholický mošt a pak běhat, dokud nepadnou.

PS: Milí prváci. Na škole, na kterou Vás Vaši rodiče přihlásili, tj. SPOŠŠ, bohužel žádný exemplář šikany není. Kdyby po Vás chtěl někdo cigarety, což je velice nepravděpodobné, nepovažujte to za šikanu, ale spíše za jistý akt sblížení.